

Veźměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Doménová jména versus ochranné známky

Pozornost širší veřejnosti si získala zlovolná registrace doménových jmen shodných nebo zaměnitelných se známými ochrannými známkami nebo věhlasnými obchodními firmami. Majitel takovéto domény spekuluje s tím, že registraci doménového jména se značným ziskem prodá majitelům dotčených ochranných známek nebo obchodních firem. Toto jednání je označováno jako domain name grabbing či cybersquatting.

Pozornost širší veřejnosti si získala zlovolná registrace doménových jmen shodných nebo zaměnitelných se známými ochrannými známkami nebo věhlasnými obchodními firmami. Majitel takovéto domény spekuluje s tím, že registraci doménového jména se značným ziskem prodá majitelům dotčených ochranných známek nebo obchodních firem. Toto jednání je označováno jako domain name grabbing či cybersquatting. I z České republiky je příkladů podobných situací dostatek, např. jde o domény: TV-NOVA.COM, PILSNER-URGUEL.COM, OSKAR.CZ, KRAJBRNENSKY.CZ, OMBUDSMAN.CZ apod. Jiné domény zase neoprávněně užívají jména populárních osobností (např. DAGMAR-HAVLOVA.CZ, KAREL-GOTT.CZ, MILOSZEMAN.CZ,...). Velmi aktuální je problematika shodnosti a zaměnitelnosti doménového jména s již zaregistrovanou ochrannou známkou, obchodní firmou, označením původu výrobku, jménem a příjmením fyzické osoby nebo názvem právnické osoby. V dnešním článku se zaměříme na rozbor právních aspektů konfliktu ochranných známek a doménových jmen.

Internet je velmi liberálním prostředím. Dokonce se může zdát, že v Internetu ani žádné právo neplatí a že si tam každý může dělat, co se mu zlíbí. Avšak současně se na Internetu uskutečňují obrovské objemy obchodů. Internet je také prostředím velkého konkurenčního boje. Aby se zajistil řádný průběh obchodování a zdravý konkurenční boj, je nutná přesná právní regulace. V Internetu musí být samozřejmě řádně chráněna i všechna ostatní práva a povinnosti. V prostředí Internetu se uplatní obecně závazné právní normy stejně, jako v každém jiném případě. Určité zvláštnosti přináší zvláštní povaha a jedinečný charakter Internetu. Otázkou často zůstává, jaký právní řád (= právní řád, kterého státu) lze vztáhnout na řešení konkrétní situace.

Zřejmě nejvýznamnějším právním institutem ochrany označení jsou ochranné známky. Ochranné známky jsou upraveny zákonem č. [137/1995](#) Sb., o ochranných známkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen ZOZ). Podle § 1 ZOZ je ochrannou známkou označení tvořené slovy, písmeny, číslicemi, kresbou nebo tvarem výrobku nebo jeho obalu, popřípadě jejich kombinací, určené k rozlišení výrobků nebo služeb pocházejících od různých podnikatelů a zapsané do rejstříku ochranných známek vedeného Úřadem průmyslového vlastnictví. Přihlášku ochranné známky může podat pouze fyzická nebo právnická osoba, která je podnikatelem, a to pro výrobky, které jsou k datu podání přihlášky předmětem jejího podnikání (§4 ZOZ). Ochranná známka dává svému majiteli výlučné právo užívat určitého označení ve spojení s konkrétními výrobky a službami a odlišit je tak od výrobků a služeb téhož druhu. Všichni ostatní jsou současně povinni respektovat toto právo a bez souhlasu majitele nemohou právo užívat (§ 14 ZOZ). Práva majitele ochranné známky jsou však omezena na území státu, kde si známku registroval, a na seznam zboží a služeb pro kterou si svou známku zapsal (výjimkou jsou tzv. všeobecně známé známky).

Konflikt mezi domény a ochrannými známkami má mnoho podob. Můžeme se setkat se spekulativní registrací doménového jména, které zasahuje do práv k ochranné známce. Poněkud

složitější je situace, kdy je doménové jméno zaregistrováno v dobré víře a kdy jsou příslušné WWW stránky řádně užívány, avšak jiné osobě přísluší práva ke shodné nebo zaměnitelné ochranné známce. Problematická je i situace, kdy si chtějí registrovat shodné doménové jméno dva (i více) majitelé ochranných známek, které jsou shodné nebo zaměnitelné, ale současně jsou registrovány na jiném území nebo pro odlišný seznam zboží a služeb. Ochranné známky a doménová jména se stávají také předmětem soutěže mezi podnikateli. Doménová jména, která jsou shodná nebo zaměnitelná se zapsanou ochrannou známkou, porušují práva třetích osob a jsou přinejmenším v rozporu s dobrými mravy soutěže a naplňují tak skutkovou podstatu nekalé soutěže podle § 44 a násl. obchodního zákoníku. V praxi se mohou objevit i další případy. Dále se budeme věnovat základním problematickým otázkám.

1. První okruh problémů souvisí s procedurou registrace doménových jmen. Aby byla ochranná známka zapsána do příslušného rejstříku musí být splněna řada povinností uvedených v ZOZ. Na druhé straně je registrace doménových jmen podstatně jednodušší, což může být zdrojem mnoha konfliktů. Jako doménu lze zaregistrovat jakékoliv slovní označení. Registrující instituce totiž nezkontrolují, jako je tomu u ochranných známek, zda není přihlašované jméno předmětem nějakého práva třetích osob, vše se ponechává na uvážení žadateli o registraci. Nápravy se může domáhat podle § 15 ZOZ majitel dotčené ochranné známky, který může soudní cestou požadovat odstranění závadného stavu, tj. zrušení registrace konfliktního doménového jména nebo jeho převedení na sebe. Totéž je možné požadovat v případě nekalosoutěžního jednání (§53 obchodního zákoníku). Spor je možné řešit také mimosoudní cestou, a to podle pravidel stanovených registrátorem prostřednictvím pověřených porot či samostatných porotců v rámci rozhodčího řízení. Zde je na místě položit si otázku, zda by nebylo vhodné předcházet podobným sporům již ve fázi registrace doménových jmen. To znamená, že by se zavedlo podobné řízení o přihlášce jako u ochranných známek, a to včetně možnosti podat námitky proti zápisu doménového jména. Speklativním registracím domén by se mohlo alespoň částečně zamezit zefektivněním činnosti registrátora (v ČR je jím zájmové sdružení právnických osob CZ.NIC, z.s.p.o.). K zefektivnění činnosti by mohlo dojít např. při větší průhlednosti činnosti registrátora, při požadování okamžitých plateb poplatků za registraci domény (resp. blokováním doménového jména až po zaplacení poplatku) a také přísnějším postihem spekulantů přímo ze strany registrátora (pokuty). Dalo by se také uvažovat o větší ingerenci státních institucí do procesu udělování doménových jmen. Možná jsou všechna navržená řešení příliš přísná? K nápravě situace by totiž stejně dobře mohla stačit stávající úprava, které by byla doplněna o ustálenou judikaturu a o lepší právní vědomí.

2. Další okruh problémů vzniká z toho, že doménové jméno musí být zcela jedinečné v celosvětovém měřítku, zatímco ochranné známky (podobně také obchodní firmy) mohou být obecně užívány vícenásobně vedle sebe pro různé zboží a služby a na různém území. Navíc je možné používat současně shodné domény např. pod doménou. CZ a .COM. V současné době se stále hledají nejvhodnější způsoby řešení těchto situací. V praxi vše vypadá tak, že doménu dostane ten, kdo si ji přihlásí nejdříve. A v případě, že doménové jméno koliduje s existujícím právem jiné osoby, záleží na výsledku sporu, komu doména připadne. Jiným způsobem řešení této situace by mohlo být doplnění doménových jmen o rozlišovací dodatky (tento způsob navrhuje Vladimír Smejkal v knize Internet a §§§, Praha 2001 - 2. aktualizované a rozšířené vydání, s. 117). Doménová jména by pak mohla mít (podle Vladimíra Smejkal) následující podobu: BTV-BOTY.CZ a BTV-KRMIVA.CZ pro obuvníka a pro dodavatele krmiv pro domácí zvířata. Tento dodatek je možné rozšířit i o místo podnikání, potom by doména vypadala takto: BTV-BOTY-PRAHA.CZ a BTV-BOTY-TŘEBÍČ.CZ. Jisté výhody můžeme mít k přílišné komplikovanosti takto utvořených domén. Vhodnější by bylo zvolit si jednodušší fantazijní označení, které by mohl mít každý podnikatel odlišné.

3. Specifickým okruhem problémů je tzv. domain name grabbing či cybersquatting. Majitel doménového jména v tomto případě jedná ve zlé víře a zapisuje známé ochranné známky či věhlasné

obchodní firmy jako doménová jména a následně se je pokouší prodat majitelům postižených známek či firem. Částečně jsme se o spekulativních registracích doménových jmen zmínili již v bodě 1. Toto jednání je možné posuzovat jako neoprávněný zásah do práv k ochranné známce, jako nekalosoutěžní jednání či jako specifický příklad kriminálního jednání, kde není vyloučena ani možnost trestního postihu.

Všechny uvedené skupiny problémů spolu velmi úzce souvisí, prolínají se a v praxi se často vyskytují současně. Odděleně jsme o nich pojednali proto, abychom je mohli lépe charakterizovat a navrhnout řešení pro jednotlivé aspekty daného problému. Jsme si současně vědomi, že uvedený přehled nevyčerpává všechny možné případy konfliktu práv k ochranným známkám s doménami.

O budoucím vývoji právní úpravy doménových jmen můžeme dnes pouze spekulovat. Navrhli jsme několik řešení. Inspirativní jsou soudní rozhodnutí ve věcech sporů o domény. Těchto rozsudků je však zatím velmi málo a navíc doposud všechny pochází ze zahraničí. Je však pouze otázkou času, kdy se objeví první výsledek soudně projednaného případu v ČR. Lze předpokládat, že takové spory byly již zahájeny, ale nejsou doposud rozhodnuty. Známe pouze některá předběžná opatření. Spory o domény tak zajisté obohatí judikaturu z oblasti ochrany práv na označení, nekalosoutěžního jednání a z oblasti ochrany osobnosti fyzických osob a ochrany názvů právnických osob. Dosavadní judikatura je jen zahraniční a navíc nelze zatím mluvit o sjednoceném právním názoru či shodném rozhodování ve stejných nebo podobných věcech.

V dnešním příspěvku jsme si nekladli za cíl zcela vyčerpat problematiku právní ochrany práv na označení v prostředí Internetu. Chtěli jsme upozornit na aktuální problémy spojené s registrací domén a jejich vztahu k ochranným známkám. Pouze široká diskuse může přispět ke zvýšení právního vědomí v oblastech souvisejících s Internetem a tím pomoci k odstranění řady nežádoucích jevů (např. cybersquattingu). Je třeba o těchto problémech diskutovat, navrhnout jejich řešení a hledat nejschůdnější cestičky pro budoucí vývoj právní úpravy v oblasti Internetu. Nezáměřím se na uvedení problematiky by mohl věci jen uškodit a zpomalit tak očekávaný rozvoj elektronické komunikace a elektronického obchodu.

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Druhá „tlačítková novela“: povinné tlačítko pro odstoupení od smlouvy](#)
- [Souhlas s veřejným užíváním pozemku jako překážka nároku na bezdůvodné obohacení - nález Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 2541/25](#)
- [Kupní smlouva bez přesného určení kupní ceny](#)
- [Nová pravidla ICC pro rozhodčí řízení: Přehled klíčových změn účinných od 1. června 2026](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 36.: Doložka o mlčenlivosti](#)
- [Detekce podezřelého obchodu v kontextu hazardních her](#)
- [Když model počítá správně, ale závěr je zavádějící: limity AI při oceňování podniků](#)
- [Nařízení prodeje jednotky jako ultima ratio ochrany práv ostatních vlastníků?](#)
- [Metropolitní plán schválen. Je Váš projekt v bezpečí?](#)
- [Posouzení shody dle AI Act - zkušenosti z praxe](#)
- [Začínají soudy zohledňovat náklady podnikatelů při plnění právních povinností v oblasti e-](#)

[commerce?](#)